

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Lubomíra Fialy a soudkyň JUDr. Věry Jakubové a JUDr. Ivany Šimové v právní věci žalobce **Společenství vlastníků jednotek Okořská 338-339**, se sídlem Okořská 339/15, Praha 8, IČ : 28948793, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Zuskou, advokátem advokátní kanceláře se sídlem Plzeňská 261, Praha 5 proti žalované **Marakesh spol. s r.o.**, se sídlem Farského 802/5, Plzeň, IČ: 28488873, o zaplacení částky 22.865,- Kč s příslušenstvím, o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu Plzeň – město ze dne 13.3.2017 č.j. 31 C 348/2016 – 68

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se **p o t v r z u j e**.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení v částce 4.607,- Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce Mgr. Jaroslava Zusky, advokáta advokátní kanceláře se sídlem v Praze 5, Plzeňská 261.

Odůvodnění

Shora uvedeným rozsudkem soud prvního stupně vyhověl žalobě žalobce, když uložil žalované povinnost zaplatit žalobci částku 22.865,- Kč s úrokem z prodlení do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok I rozsudku). Výrokem II rozsudku byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobci na náhradu nákladů řízení částku 15.759,59 Kč k rukám zástupce žalobce ve stejné, tedy třídní paritě lhůtě od právní moci rozsudku. Z rozsudku soudu

prvního stupně vyplývá, že jde svým charakterem o rozsudek pro zmeškání vydaný dle ust. § 153 b) odst.1 o.s.ř. Soud prvního stupně dovedl, že v daném případě byly splněny všechny podmínky pro vydání tohoto rozsudku, neprováděl proto dokazování a při svém rozhodování vycházel ze skutkových tvrzení žalobce, která považoval za nesporná. Přitom povaha projednávaného sporu ve smyslu ust. § 153 b) odst.3 o.s.ř. nevylučuje rozhodnutí rozsudkem pro zmeškání v této věci. V dalším odůvodnění tohoto rozhodnutí se podává, že účastníci uzavřeli nájemní smlouvu, na základě které žalobce pronajal žalované nebytové prostory a žalovaná se zavázala za jejich užívání platit žalobci nájemné a zálohy na služby. Žalovaná tuto svou povinnost vyplývající ze smlouvy nesplnila a dluží tak žalobci žalovanou částku. S odkazem na ust. § 2201 zákona č. 89/2012 Sb. bylo proto žalobě zcela vyhověno. Výrok o nákladech řízení odůvodnil soud prvního stupně ust. § 142 odst.1 o.s.ř. a úspěchem žalobce ve sporu.

Proti tomuto rozsudku podala žalovaná včasné odvolání. Uvedla v něm, že nesouhlasí s oběma výroky rozsudku soudu prvního stupně. Výše vymáhané částky je neoprávněná, žalovaná částka neodpovídá skutečnosti. Navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Usnesením ze dne 10.5.2015 na č.l. 80 spisu soud prvního stupně vyzval žalovanou k doplnění odvolání v souladu s ust. § 205 o.s.ř. ve spojení s ust. § 205 b) a s ust. § 205 odst.2 písm. a) stejného zákona, tj. aby řádně odůvodnila podané odvolání, a to především doplněním odvolacího důvodu, který je omezen pouze na vady uvedené v ust. § 205 odst.2 písm. a) o.s.ř. tedy že nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepřislušný soud prvního stupně, rozhodnutí soudu prvního stupně vydal vyloučený soudce (přisedící) nebo soud prvního stupně byl nesprávně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát a dále na skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jeho vydání (§ 153 b) o.s.ř.), o nichž byla žalovaná poučena v odvoláním napadeném rozsudku, kdy žalovaná zejména doplní z jakého výše specifikovaného důvodu a v čem spatřuje nesprávnost napadeného rozhodnutí.

V reakci na toto usnesení žalovaná doplnila své odvolání podáním založeným na č.l.83 spisu, ve kterém uvedla, že nalézací soud se vůbec nezabýval faktem, který uvádí ve svém odvolání, že dlužná částka není 22.865,- Kč, ale pouze 19.103,- Kč. Na „jednotce – nebytovém prostoru“ bylo provedeno vyúčtování služeb za období březen 2015 až prosinec téhož roku, které bylo ve výši 3.762,- Kč. Zároveň také bylo provedeno vyúčtování za období leden 2016 až červenec téhož roku, které nebylo rovněž nijak zohledněno. Další náklady, které nebyly také zohledněny jsou náklady na výmalbu a úklid celého objektu, které činí 8.000,- Kč. Z tohoto důvodu žalovaná žádá o nové projednání celé situace, neboť částka žalobcem požadovaná neodpovídá skutečnosti a tyto fakty zakládají podezření na nedůvodné obohacení výše zmiňované společnosti. Dále žalovaná rozporuje výši cestovného zástupce žalobce ve výši 989,- Kč za cestu osobním automobilem k ústnímu jednání, když k cestě je možno použít hromadnou dopravu a tak zbytečně nenavýšovat náklady řízení. Žalovaná navrhl, aby odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně změnil ve smyslu jejího odvolání.

Žalobce navrhl potvrzení napadeného rozsudku.

Odvolací soud podle ust. § 212 a dle ust. § 212 a) odst.4 o.s.ř. přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, přihlédl k odvolání žalované i k vyjádření žalobce k němu a dospěl k závěru, že odvolání žalované není důvodné.

Z obsahu spisu vyplývá, že žalobce se svou žalobou došlou soudu prvního stupně dne 3.10.2016 domáhal vydání rozsudku, jímž by žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci částku 22.865,- Kč s příslušenstvím, s úrokem z prodlení. Žalobce v žalobě tvrdil, že uzavřel s žalovanou nájemní smlouvu o užívání nebytových prostor. Žalovaná se zavázala platit žalobci sjednané nájemné za jejich užívání a dále se zavázala platit žalobci zálohy za služby (nájemné činilo 2.500,- Kč měsíčně, zálohy za služby činily částku 667,- Kč měsíčně). Za dobu trvání nájemního poměru vznikl žalované dluh na uvedených částkách v celkové výši 22.865,- Kč.

Soud prvního stupně ve věci nařídil jednání na 13.3.2017. Předvolání k tomuto jednání bylo doručeno oběma účastníkům tohoto řízení, žalované bylo předvolání doručeno do datové schránky dne 17.2.2017.

K jednání soudu prvního stupně (k prvnímu jednání ve věci) konanému dne 13.3.2017 se dostavil právní zástupce žalobce, žalovaná se k jednání bez omluvy nedostavila. Soud prvního stupně proto jednal v nepřítomnosti žalované, jak mu to umožňovalo ust. § 101 odst.3 o.s.ř.

Z protokolu o jednání dále vyplývá, že žalobce navrhl vydání rozsudku pro zmeškání dle ust. § 153 b) odst.1 o.s.ř.

Soud prvního stupně po konstatování, že jsou splněny zákonné podmínky pro vydání rozsudku pro zmeškání vydal ve věci rozsudek pro zmeškání, jímž žalobě žalobce zcela vyhověl a uložil žalované povinnost zaplatit žalobci žalovanou částku 22.865,- Kč s úroky z prodlení a dále jí uložil povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení s poukazem na úspěch žalobce ve sporu.

V písemném vyhotovení rozsudku soud prvního stupně rozsudek odůvodnil a poučil účastníky řízení o tom, že proti rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím soudu prvního stupně a dále byli účastníci poučeni o tom, že odvolacím důvodem proti rozsudku pro zmeškání mohou být pouze skutečnosti uvedené v § 205 odst.2 písm. a) o.s.ř., tzn., že nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepřislušný soud prvního stupně, rozhodnutí soudu prvního stupně vydal vyloučený soudce (přisedící) nebo soud prvního stupně byl nesprávně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát a dále skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny podmínky pro vydání rozsudku pro zmeškání podle § 153 b) o.s.ř.

Jak již shora uvedeno, podala žalovaná proti tomuto rozsudku pro zmeškání odvolání, ve kterém namítla věcnou nesprávnost napadeného rozsudku, tvrdila, že výše žalobcem požadované částky je nesprávná, neboť ve skutečnosti dluží žalobci částku nižší.

Podle ust. § 205 b) o.s.ř. u odvolání proti rozsudku pro uznání nebo proti rozsudku pro zmeškání jsou odvolacím důvodem jen vady uvedené v § 205 odst.2 písm. a) o.s.ř. a skutečnosti nebo důkazy, jimiž má být prokázáno, že nebyly splněny předpoklady pro jejich vydání (§ 153 a), § 153 b) o.s.ř.). O tom byli účastníci ostatně v písemném vyhotovení rozsudku soudem prvního stupně řádně poučeni.

Podle ust. § 205 odst.2 písm. a) o.s.ř. odvolání proti rozsudku nebo usnesení, jimiž bylo rozhodnuto ve věci samé, lze odůvodnit jen tím, že nebyly splněny podmínky řízení, rozhodoval věcně nepřislušný soud prvního stupně, rozhodnutí soudu prvního stupně vydal vyloučený soudce (přisedící) nebo soud prvního stupně byl nesprávně obsazen, ledaže místo samosoudce rozhodoval senát.

Žádný z těchto odvolacích důvodů žalovaná ve svém odvolání netvrdí a odvolací soud žádné pochybení soudu prvního stupně v tomto směru nezjistil.

Odvolací soud se dále zabýval tím, zda byly splněny předpoklady pro vydání rozsudku pro zmeškání uvedené v ust. § 153 b) o.s.ř.

Podle ust. § 153 b) odst.1 o.s.ř. zmešká-li žalovaný, kterému byly řádně doručeny do jeho vlastních rukou (§ 49 o.s.ř.) žaloba a předvolání k jednání nejméně 10 dnů přede dnem, kdy se jednání má konat, a který byl o následcích nedostavení se poučen, bez důvodné a včasné omluvy první jednání, které se ve věci konalo, a navrhne-li to žalobce, který se dostavil k jednání, pokládají se tvrzení žalobce obsažená v žalobě o skutkových okolnostech, týkajících se sporu, za nesporná a na tomto základě může soud rozhodnout o žalobě rozsudkem pro zmeškání.

Podle ust. § 153 b) odst.3 o.s.ř. rozsudek pro zmeškání nelze vydat ve věcech, v nichž nelze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst.1 a 2 o.s.ř.), nebo došlo-li by takovým rozsudkem ke vzniku, změně nebo zrušení právního poměru mezi účastníky.

Jak správně uvedl v odůvodnění svého rozsudku soud prvního stupně, byly všechny tyto podmínky pro vydání rozsudku pro zmeškání splněny. Žalovaná, které byly řádně doručeny do jejích vlastních rukou, jak žaloba, tak předvolání k jednání nejméně 10 dnů přede dnem, kdy se jednání konalo a která byla o následcích nedostavení se poučena, bez důvodné a včasné omluvy se k prvnímu jednání soudu, které se ve věci konalo, nedostavila, žalobce tomuto jednání přítomný navrhl vydání rozsudku pro zmeškání a soud prvního stupně správně dovodil, že za této situace se pokládají tvrzení žalobce obsažená v žalobě o skutkových okolnostech týkajících se sporu za nesporná a rozsudek pro zmeškání je možné vydat, neboť se jedná o věc, v níž lze uzavřít a schválit smír (§ 99 odst.1 a 2 o.s.ř.) rozsudkem pro zmeškání v daném případě nedochází ke vzniku, změně nebo zrušení právního poměru mezi účastníky.

Odvolací soud proto uzavírá, že byly splněny všechny zákonné předpoklady pro vydání rozsudku pro zmeškání. Žalovanou uváděné odvolací důvody nejsou důvody, jaké má na mysli výše citované ust. § 205 b) o.s.ř. a jsou proto z hlediska výsledku tohoto sporu zcela nerozhodné a odvolací soud se jimi proto nemohl zabývat.

Rozsudek soudu prvního stupně je tak rozsudkem věcně správným, zákonu odpovídajícím, proto byl odvolacím soudem dle ust. § 219 o.s.ř. potvrzen včetně správného výroku o nákladech řízení, který odpovídá výsledku sporu, úspěchu žalobce v něm a ust. § 142 odst.1 o.s.ř. Odvolací soud dodává, že žalovanou uplatněná námitka, že náklady cestovného žalobcem požadované a soudem prvního stupně žalobci přiznané, není možné považovat za účelně vynaložené náklady, není důvodná, neboť z ustálené judikatury vyplývá, že takovéto náklady (spojené s použitím osobního automobilu) jsou akceptovatelné z pohledu ust. § 13 odst.1 vyhlášky č. 177/1996 Sb.

Výrok o nákladech odvolacího řízení se opírá o ust. § 224 odst.1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 142 odst.1 o.s.ř. Tyto náklady jsou tvořeny náklady za právní zastoupení žalobce ve výši 2.020,- Kč za jeden úkon právní služby (účast při jednání odvolacího soudu dle ust. § 11 odst.1 písm. g) vyhlášky č. 177/1996 Sb.), dále tyto náklady tvoří částka 300,- Kč za jeden režijní paušál (ust. § 13 odst.3 stejné vyhlášky), dále tyto náklady tvoří cestovní náklady (ust. § 13 odst.1 cit. vyhlášky) ve výši 989,- Kč a konečně tyto náklady tvoří náhrada za promeškaný čas za 5 započatých půlhodin cesty strávené na jednání odvolacího soudu a zpět do a ze sídla advokátní kanceláře zástupce žalobce (ust. § 14 odst.1 písm. a) cit. vyhlášky) ve výši 500,- Kč. Konečně byly odvolacím soudem přiznány náklady za 21 % DPH z uvedených částek ve výši 798,- Kč, jejímž plátcem zástupce žalobce je.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

V Plzni dne 27. června 2017

JUDr. Lubomír F i a l a, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Eva Šnajdrová